

СКЛАДИ КОМАНД

«ДИНАМО»
(Київ, Україна)

І. КУТЕПОВ
В. МАРТІНКЕНАС
О. ЛУЖНИЙ
А. АЛЕКСАНЕНКОВ
Ю. МОРОЗ
С. ШМАТОВАЛЕНКО
С. КОВАЛЕЦЬ
П. ЯКОВЕНКО
С. ЗАЄЦЬ
О. САЛЕНКО
М. ЮРЧЕНКО
В. ШАРАН
Ю. ГРИЦИНА
С. БЕЦА
О. МАТВЕЄВ
В. МОРОЗ
А. ЦВЕЯБА
А. АНЕНКОВ

«БРОНДБЮ»
(Копенгаген, Данія)

КРОГ
Б. ЙЕНСЕН
УКЕЧУКВУ
Х. ЙЕНСЕН
КРІСТОФТЕ
МАДСЕН
ПІНГЕЛЬ
ЕЛАХОР
КРІСТЕНССЕН
ВІЛФОРТ
РІЗАГЕР
ЕСТЕРГААРД
РАСМУССЕН
ЕКЛУНД
ЯРАНК
И. ЙЕНСЕН
ХАНСЕН

Головний тренер — А. ПУЗАЧ

Головний тренер — М. ОЛЬСЕН

Примітка. Стартові склади команд, номери гравців та склад суддівської бригади будуть оголошені перед початком матчу.

МІНІСТЕРСТВО У СПРАВАХ МОЛОДІ,
ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ СТАДІОН
(Київ, вул. Червоноармійська, 55)

ФУТБОЛ

1/8 ФІНАЛУ РОЗИГРАШУ
КУБКА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЧЕМПІОНІВ

ФК „ДИНАМО“ — ФК „БРОНДБЮ“
(Київ, Україна) (Копенгаген, Данія)

ПРОГРАМА

23 жовтня 1991 року

Початок матчу о 19.00

Київ — 1991

Ціна 95 копійок

НА ЦЬОМУ ЕТАПІ РОЗИГРАШУ КУБКА ЧЕМПІОНІВ

ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ:

«Панатінаїкос» (Греція) — «Гетеборг» (Швеція)
«Марсель» (Франція) — «Спарта» (Прага, Чехо-Словаччина)
«Ейндховен» (Нідерланди) — «Андерлехт» (Бельгія)
«Гонвед» (Угорщина) — «Сампдорія» (Італія)
«Барселона» (Іспанія) — «Кайзерслаутерн» (Німеччина)
«Бенфіка» (Португалія) — «Арсенал» (Англія)
«Црвена Звезда» (Югославія) — «Апосель» (Кіпр)
«Динамо» (Київ, Україна) — «Брондбю» (Данія)

ФУТБОЛ У ДАНІЇ

ДАНІЯ (Королівство Данія) — держава у Північно-Західній Європі. Площа — 43 квадратних кілометри. Населення — 5,1 мільйона чоловік.

Футбол до Данії був завезений англійцями в 70—80-х роках XIX сторіччя. Датський футбольний союз (Данск Болдшпілль Уніон) — один з найстаріших на континенті. Заснований 1889 року, і був одним із засновників ФІФА 1904.

Нині в Данії зареєстровано 170 тисяч футболістів. Сезон: осінь—весна. Звання чемпіона Данії в два кола виборюють 10 команд першої професійної групи.

Найбільший стадіон країни «Ідреттспаркен» (50 тисяч місць) у Копенгагені. Великі арени є в містах Орхусі, Оденсі, Есберсі. Вони вміщують по 20—25 тисяч глядачів.

Стиль гри датських футболістів нагадує англійський, але останнім часом гру датчан не переплутаєш ні з ким. Багато з них виступає у найменшійших клубах Німеччини, Італії, Іспанії, Нідерландів, Англії, Італії. Візьмемо хоча б братів Лаудрупів, зірки яких виблискують на європейському футбольному небосхилі. Завдяки інтеграції датського футболу в загальноєвропейський він різко підвищив свій клас. А збірна Данії стала однією із найсильніших у Європі.

ДРУГЕ ПОБАЧЕННЯ

Футболісти київського «Динамо» за 26 років в євротурнірах провели 109 матчів. Наші земляки зустрічалися з клубами багатьох країн. Часто на їхньому шляху траплялися, скажімо, команди ФРН, Болгарії, Італії, Туреччини, Чехо-Словаччини, Фінляндії, Австрії, Іспанії, Угорщини. А от з датськими футболістами — це друге побачення динамівців.

Перше відбулося вісімнадцять років тому в 1/16 розіграшу Кубка УЄФА. А за суперника кияни мали клуб зі столиці Данії — «БК-1903».

Тоді команди також спершу зустрілися в Києві, на Республіканському стадіоні, 24 жовтня 1973 року. Господарі добилися досить мінімальної перемоги — 1:0. І до Копенгагена вирушали з певними побоюваннями. Втім, і в королівстві Датській українські футболісти лишилися переможцями. Втім, і в королівстві Датській українські футболісти лишилися переможцями. Втім, і в королівстві Датській українські футболісти лишилися переможцями. Втім, і в королівстві Датській українські футболісти лишилися переможцями.

А на наступному етапі кияни чекали розчарування. Вдома вони хоч і перемогли «Штутгарт» з ФРН — 2:0, але через два тижні поступилися суперникові на його полі — 0:3.

Але, як кажуть, нема лиха без щастя, тоді в команду прийшов молодий тренер Валерій Лобановський. І з того часу почалося триумфальне крокування ФК «Динамо» (Київ) стадіонами Європи.

ДАВНІЯ ЗНАЙОМИЙ

Нинішнього року ми вже мали можливість спостерігати датський клуб «Брондбю» в дії. Він був суперником московського «Торпедо» в 1/4 фіналу ро-

зиграшу Кубка УЄФА сезонів 1990/91. Футболісти з Копенгагена, хоч і з напругою, все ж подолали московський бар'єр. Удома «Брондбю» виграв 1:0. Гол на 60-й хвилині забив Мадсен. А через два тижні в Москві з таким же рахунком виграло «Торпедо». Відзначився на 88-й хвилині Ширинбеков.

Отже, за підсумками двох матчів нічия — 1:1. Не визначив переможця і додатковий час. А от пенальті ліше пробити датчани — 4:2.

У півфіналі «Брондбю» поступився італійській «Ромі». Вдома він зіграв унічию — 0:0, а на полі суперника поступився — 1:2. Причому, перемогу римлянам лише за три хвилини до фінального свистка приніс удар Руді Феллера.

Але то, як кажуть, події минулі. Тепер уже киянам доводиться скрестити зброю з датським чемпіоном. Хто ж він насправді?

Клуб «Брондбю» засновано 1964 року. Виступає на власному стадіоні, який вміщує 10 000 глядачів. Чотириразовий чемпіон Данії — 1985, 1987, 1988, 1990 років. Триразовий володар Кубка країни — 1988, 1990 і 1991 років. У Кубку європейських чемпіонів виступав тричі. Найвище досягнення — вихід до 1/4 фіналу 1987 року.

Років десять тому датський футбол вважався другорядним. Але успіх збірної цієї країни на чемпіонаті Європи 1984 року різко підвищив його акції.

У національній лізі «Брондбю», як кажуть, з молодих дає ранніх. З'явившись 27 років тому на світ, він своїми досягненнями тепер може зрівнятися з «Орхусом» або «Болдклубеком-93», які народилися ще в минулому сторіччі.

Протягом тривалого часу футбол у Данії був любительським. І от два роки тому «Брондбю» став першим в країні професійним колективом. У цьому один із секретів його успіху. Хоча, можливо, і не головний, оскільки і раніше організаційний бік футбольної справи тут був на висоті.

Нова ера «Брондбю» почалася з вступом на посаду головного тренера (11 січня 1990 року) Мортена Ольсена, рекордсмена за числом ігор за національну збірну Данії (102), екс-професіонала, який виступав за бельгійський «Андерлехт» та німецький «Кельн».

До речі, поява першого, за датськими мірками, суперклуба викликала в Копенгагені цікаву реакцію. Три команди — «КБ», «Болдклубеком-93», які виступали в першій лізі, і представник другого ешелону «Фремад» вирішили об'єднатися під назвою «Копенгаген ФК» з метою скласти солідну конкуренцію «Брондбю».

І ще один штрих до портрета суперника київського «Динамо». За весь час виступів у євробубках «Брондбю» не програв жодного матчу на власному полі.

СТАТИСТИКА ЗНАЄ ВСЕ

Кубок чемпіонів завойовували 17 клубів. Частіше інших — «Реал» (Мадрид) — 8 разів. По чотири рази цей приз тримали в своїх руках футболісти італійського «Мілана», «Ліверпуля» (Англія), по три — «Аякса» (Нідерланди) і «Баварії» (Німеччина).

Кубок кубків вигравали 26 клубів. Тричі, частіше від решти, — «Барселона» (Іспанія). Двічі цим трофеем володіли «Мілан», «Андерлехт» (Бельгія) і «Динамо» (Київ, Україна). У Кубку УЄФА перемагали 23 команди. Тричі — «Барселона», по два рази — «Ліверпуль», «Тоттенхем», «Лідс» (усі — Англія), «Реал», «Валенсія» (обидва — Іспанія), «Гетеборг» (Швеція) та «Боруссія» (Менхенгладбах, Німеччина).

* * *

Найкращими бомбардирами в Кубку чемпіонів є: А. ді Стефано — «Реал» (Мадрид, Іспанія) — 49 м'ячів, Ф. Ейсебіо — «Бенфіка» (Португалія) — 46, Г. Мюллер (Німеччина) — 37.

У Кубку кубків: Р. Ренсенбрінк — «Андерлехт» (Бельгія) — 25, Г. Мюллер — «Баварія» — 20, Ф. ван дер Ельст — «Андерлехт» — 19.

У Кубку УЄФА: М. да Сільва Вальдо — «Валенсія» (Іспанія) — 32 м'яча.

Д. Мюллер — «Кельн», «Штутгарт» (Німеччина), «Бордо» (Франція) — 29, П. Хейнкес — «Ганновер», «Боруссія» (Менхенгладбах, Німеччина) — 28.

Показники найкращих снайперів за всі роки в розиграшах усіх трьох кубків мають такий вигляд: Г. Мюллер — «Баварія» — 68 м'ячів, Ф. Ейсебіо — «Бенфіка» — 57, П. Хейнкес — «Ганновер», «Боруссія» — 50.

Найкращі серед футболістів колишнього СРСР у всіх трьох кубках — О. Блохін — «Динамо» (Київ) — 23 м'яча, Р. Шенгелія «Динамо» (Тбілісі) — 19, Ю. Гаврилов — «Спартак» (Москва) — 18.

Віктор БЕЗВЕРХИЙ:

«ДАВАЙТЕ ЗАСНУЄМО ФОНД»

— Я завжди був і залишаюсь прихильником національного чемпіонату України з футболу, — сказав кореспондентам президент ФК «Динамо» (Київ) Віктор Безверхий. — Шкода тільки, що прогаяно багато часу. Замість того, щоб сумніватися, можна було б уже встановити неофіційні контакти з міжнародними організаціями, підготувати необхідні документи. Та й зараз ми щось не дуже поспішаємо, намітивши пленум федерації футболу України тільки на 13 грудня. Все можна було б вирішити протягом тижня...

— Я припускаю, — відзначив В. Безверхий, що перші два роки багатьом клубам буде не просто в плані економічному — не всі одразу зможуть стати на ноги. Тому непогано було б заснувати спеціальний фонд підтримки українського футболу. Його кошти допомогли б «вжити» командам з провінції. Наш клуб готовий внести велику суму...

Госпрозрахунковий футбольний клуб «Динамо» був створений два роки тому, маючи на своєму банківському рахунку, як говорить В. Безверхий, «0 карбованців, 00 копійок». Тепер це своєрідний концерн, навколо якого створено фірми різних напрямів. І усі зароблені гроші продовжують «працювати»: їх вкладено в різні програми. Наприклад, клуб закупив в Рівному і Києві лінії по виробництву паркету, а також устаткування по випуску різних дерев'яних виробів для об'єднання «Закарпатліс». При ФК «Динамо» зараз близько двадцяти малих підприємств, серед них два спільних українсько-американських.

Економічний механізм тут налагоджений настільки, що дає змогу самостійно фінансувати всю спортивну діяльність. Мало того, знайдено навіть можливість встановити стипендії ветеранам — гравцям київського «Динамо» різних років. Зараз уже 17 чоловік одержують щомісячну допомогу в розмірі 200 карбованців. На повному утриманні ФК перебуває і дитячо-юнацька спортивна школа. У планах клубу — будівництво комплексу полів — до двадцяти п'яти — і найсучаснішої бази для підготовки дітей. Але юні футболісти можуть розраховувати і на «дорослу» базу в Кончі-Заспі під Києвом. Там закінчується будівництво штучного поля — досить дорогої споруди з оригінальним технічним рішенням. На ньому зможуть тренуватись не тільки дорослі, а й практично всі дитячі команди.

— Нас іноді звинувачують у тому, що ми займаємося справами, далекими від футболу, — говорить Віктор Безверхий. — А що поганого в активній участі клубу у відродженні української культури? Так, ми організували, взявши на себе всі витрати, художню виставку «Український авангард», а недавно спільно

з віденським ярмарком-виставкою в одному з найпрестижніших в Європі залів влаштували виставку «Сучасне мистецтво України. Нові імена», яка мала безсумнівний успіх. Ми погодилися також фінансувати відбудову золотого Михайлівського собору в Києві.

Повернувшись до суто футбольних справ, президент київського клубу повідомив, що вирішується питання про створення команди-супутника «Динамо» (Київ), яка гратиме класом нижче.

— Можливо, — продовжив В. Безверхий, — ми укладемо контракт з одним зарубіжним футболістом. Ми запропонували йому солідну суму, але остаточно це питання ще не вирішене. Ми і надалі могли б не тільки «віддавати» гравців, а й «купувати». Але ж до нас ніхто не піде через погані умови життя, які б гроші ми не пропонували. З цієї ж причини і наші футболісти прагнуть виїхати в інші країни. І це — об'єктивний процес — будь-яка людина має право жити і працювати там, де їй подобається. І не варто звинувачувати нас, наприклад, у від'їзді Юрана. Необхідно створювати тут такі умови, щоб футболісти не прагнули податися якомога швидше «туди». А це вже залежить не тільки від нас...

* * *

Четвертого жовтня в Цюріху голова Федерації футболу України Віктор Банников вручив керівникам ФІФА та УЄФА пакет документів, у якому були: Акт про державну незалежність України, прохання про тимчасове прийняття до ФІФА з подальшою ратифікацією цього документу на конгресі, гарантія Міністерства у справах молоді, фізичної культури і спорту України того, що всі повноваження з приводу розвитку і організації футболу в республіці передано Федерації, заявка збірної України на участь у чемпіонаті світу 1994 року в США.

У щирій і конструктивній розмові з керівниками ФІФА та УЄФА окрім В. Банникова взяли участь президент ФК «Динамо» (Київ) Віктор Безверхий та технічний директор клубу Володимир Веремєєв.

Отже, перший конкретний крок до незалежності українського футболу зроблено.

НІЯКИХ ОБМЕЖЕНЬ

З наступного року країнам Східної Європи буде заборонено встановлювати будь-які вікові ліміти для гравців, які бажають виступати за рубежом. Таке рішення прийняла конференція, яка пройшла в Монтрі (Швейцарія), президентів і генеральних секретарів національних федерацій Європи. Позачерговий конгрес УЄФА затвердив це рішення, бо віковий ценз був визнаний порушенням прав людини.

Представники федерації футболу СРСР, Югославії та Польщі просили про дворічну відстрочку, мотивуючи це ситуаціями, які склалися в футболі цих країн. Однак Європейський футбольний союз погодився зачекати лише до 31 грудня нинішнього року. По завершенні цього терміну футболіст не повинен обмежуватися в свободі вибору нового клубу і строків контракту.

Генеральний секретар Герхард Айгнер відзначив, що процес масового переходу гравців зі Сходу на Захід не припинити, однак він у цьому не знаходить

нічого поганого, бо подібна ситуація сприяє найшвидшому зростанню нових футбольних талантів. Саме так завжди ставилися до такого явища в північних країнах, де нікому не приходило в голову перешкоджати міграції в інші країни.

ЙОГО ЯКІСТЬ — НАДІЙНІСТЬ

Двадцяти однорічним з першої ліги і одразу до збірної країни. Таким був дебют Олега Лужного. Ще осінню 1988 року він виступав у команді першої ліги СКА—«Карпати» (Львів), а вже навесні з успіхом дебютував на правому фланзі київського «Динамо» і збірної. Сам по собі цей факт неординарний. І свідчить про великі здібності цього білочубого, кремезного і напрочуд товариського молодого чоловіка.

— Хто ж він, Олег Лужний?

— Народився я у Львові. Разом із товаришами записався до ДЮСШ «Карпати». Тоді вчився у другому класі. Поталанило, бо пройшов конкурс. В останніх двох класах навчався у Львівському спортінтернаті, а потім мене запросили до команди другої ліги «Торпедо» з Луцька (нинішня «Волинь»). Три сезони грав у Лесиному краї. А потім став військовослужбовцем і повернувся до рідного міста.

— А як потрапили до київського «Динамо»?

— Побачив мене у грі Михайло Коман — «хрещений батько» багатьох динамівців. Потім був телефонний дзвінок Володимира Веремєєва. Тоді, пригадую, Володимир Григорович сказав: «Якщо хочеш грати в київському «Динамо», приїзди...» Ну скажіть, хто б відмовився від такої пропозиції?..

— А були тоді запрошення з якихось інших клубів?

— Так. З «Чорноморця» і «Металіста».

— Як вас прийняли в Києві?

— Доброзичливо. «Зірки» — Литовченко, Безсонов, Протасов, Беланов оточили турботами, допомагали освоїтися якомога швидше. А ровесники в мені конкурента не побачили.

— Приймаючи запрошення київського «Динамо», чи сподівалися на місце в основному складі?

— Сподівався потрапити хоча б до числа вісімнадцяти, щоб інколи виходити на заміну. Але випадок вирішив інакше: ряд провідних гравців зазнали травм і мені довірили місце в стартовому складі.

На тренуваннях уважно спостерігав за діями партнерів, зрозуміло, усе найкраще прагнув перейняти. Стосовно збірної, то тоді в ній грала велика група киян, а очолював її Валерій Лобановський — наш клубний головний тренер. Тому адаптація в тому колективі пройшла успішно. Хоча, гадаю, важко мені було б потрапити до тієї команди, якби не проблема в ній з крайніми захисниками.

— Дехто вважає, що запрошення гравця в київське «Динамо» автоматично гарантує йому шикарну квартиру та різні блага...

— Не знаю, як інші, але я вже саме запрошення до цього клубу розцінив як найвище благо. Ну, а для тих, хто цікавиться моїми побутовими умовами, скажу, що мешкаю в готелі. Як будь-яка нормальна людина, звичайно, хочу мати і квартиру, і... Вважаю, що то природні бажання. Але все це треба заслужити, заробити...

То яка ж він людина: Олег Лужний? — запитав сам себе. Напевно, щира і добра. Ви подивилися б, як до нього горнуть діти. Особливо син Павла Яковенка Сашко, якого Лужний по-дорослому називає «Павловичем». А діти знають, кого любити. Їх не обдурити.

БІЛЯ ФУТБОЛЬНОГО ГЛОБУСУ

У нового тренера італійського «Мілана» Фабіо Капелло проблеми. Травмувався лідер клубу Марко ван Бастен. Лікарі визнали травму серйозною. Попереду кількатижневе лікування.

* * *

Ну хто з англійських болільників міг передбачити, що одного разу місцеві клуби почнуть запрошувати гравців із Штатів? Адже Північну Америку протягом десятиріччя у футболному розумінні всерйоз не сприймали...

Але от черговий чемпіонат світу призначено провести в США, а голкіпер збірної цієї країни збирається дебютувати в англійському клубі «Лутон» (вища ліга). Мова ведеться про 22-річного велетня (під два метри) німецького походження Юргена Соммера.

Тренер «Лутона» Девід Пліт зізнався: «Я брав Соммера на місячний випробувальний строк без особливих надій. Але Юрген так провів серію тренувальних матчів, що всі сумніви відпали».

* * *

У бразильському футболі знову «зміна на капітанському містку»: цього разу звільнили Пауло Роберто Фалькао з посади головного тренера національної збірної.

Ось що думає з цього приводу «король футболу» Пеле. Він піддав різкій критиці рішення керівництва бразильського футболу: «Та відвага, з якою Фалькао взяв на себе вантаж керівництва командою в момент кризи нашого футболу, явно відсутня у президента національної федерації Рікардо Тейшейри. Він не забезпечив головному тренеру необхідного спокою в роботі». Далі в бесіді з кореспондентом агентства Франс Прес Пеле сказав, що і німець Франц Беккенбауер, і аргентинець Сесар Луїс Менотті, вступивши на посаду тренерів національних збірних, починали не дуже успішно. Але, зрештою, привели свої команди до перемоги в чемпіонаті світу. В цій справі, як вважає Пеле, необхідне особливе терпіння.